

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/36/WE upłynął w dniu 3 sierpnia 2009 r.

(¹) Dz.U. L 184, s. 17

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dolj (Rumunia) w dniu 26 lipca 2010 r. — Adrian Băilă przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-377/10)

(2010/C 274/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Dolj

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adrian Băilă

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 110 akapit pierwszy TFUE (uprzednio art. 90 WE) należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje państwu członkowskiemu wprowadzenia podatku mającego cechy podatku od zanieczyszczeń przewidzianego w OUG nr 50/2008 w brzmieniu zmienionym przez OUG nr 218/2008, z którego zwolnione są pojazdy silnikowe kategorii M1 spełniające normę zanieczyszczenia Euro 4 o pojemności silnika mniejszej niż 2 000 cm³, jak również wszelkie pojazdy silnikowe kategorii N1 spełniające normę zanieczyszczenia Euro 4 zarejestrowane po raz pierwszy w Rumunii lub w innym państwie członkowskim, od dnia 15 grudnia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., ale nie podobne lub konkurencyjne używane pojazdy silnikowe pochodzące z innego państwa członkowskiego, zarejestrowane przed dniem 15 grudnia 2008 r., ponieważ podatek ten może stanowić opłatę wewnętrzną obciążającą towary pochodzące z innych państw członkowskich w sposób pośrednio dyskryminacyjny w stosunku do opodatkowania produktów krajowych, chroniąc w ten sposób krajową produkcję nowych samochodów?

2) Czy wykładni art. 110 akapit pierwszy TFUE (uprzednio art. 90 WE) należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje państwu członkowskiemu wprowadzenia podatku mającego cechy podatku od zanieczyszczeń uregulowanego w OUG nr 50/2008 w brzmieniu zmienionym przez OUG nr 218/2008, z którego zwolnione są pojazdy silnikowe kategorii M1 spełniające normę zanieczyszczenia Euro 4 o pojemności silnika mniejszej niż 2 000 cm³, jak również wszelkie pojazdy silnikowe kategorii N1 spełniające normę zanieczyszczenia Euro 4 zarejestrowane po raz pierwszy w Rumunii lub w innym państwie członkowskim, od dnia 15 grudnia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., ale nie pojazdy silnikowe mające inne niż ww. cechy techniczne, zarejestrowane w tym samym okresie w innych państwach członkowskich, ponieważ podatek ten może stanowić opłatę wewnętrzną obciążającą towary pochodzące z innych państw członkowskich w sposób pośrednio dyskryminacyjny w stosunku do opodatkowania produktów krajowych, chroniąc w ten sposób krajową produkcję nowych samochodów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 29 lipca 2010 r. — Astrid Preissl KEG przeciwko Landeshauptmann von Wien

(Sprawa C-381/10)

(2010/C 274/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Astrid Preissl KEG

Strona pozwana: Landeshauptmann von Wien

Pytania prejudycjalne

1) Czy postanowienia zawarte w załączniku II Rozdział I pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (¹), zgodnie z którymi „musi być dostępna odpowiednia liczba umywalek do mycia rąk zaopatrzonych w ciepłą i zimną bieżącą wodę” należy interpretować w ten sposób, że użyte w niemieckiej wersji językowej pojęcie „Handwaschbecken” (umywalka do mycia rąk) obejmuje wszystkie urządzenia (zaopatrzone w ciepłą wodę), które przeznaczone są do mycia rąk czy też pojęcie to obejmuje tylko umywalki służące wyłącznie do mycia rąk?

2) Na podstawie jakich kryteriów należy ustalić czy dostosowano się do postanowień dotyczących wymaganej higieny zawartych w załączniku II Rozdział I pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, takich jak na przykład te, które odnoszą się do sformułowania „[umywalki do mycia rąk] muszą być zaopatrzone w środki do mycia rąk i do higienicznego ich suszenia”? Czy ten przepis załącznika należy interpretować w ten sposób, że urządzenie do suszenia rąk tudzież kran tylko wtedy spełniają wymogi dotyczące higieny zawarte w załączniku II Rozdział I pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 jeżeli mogą być używane bez potrzeby dotknięcia ich ręką?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139, s. 1).

2) Według jakich kryteriów należy ustalić, że żywność jest szkodliwa dla zdrowia w rozumieniu załącznika II rozdziału IX pkt 3 rozporządzenia WE nr 852/2004? Czy należy tak uznać już w przypadku, gdy istnieje możliwość, że potencjalny kupujący dotknął oferowany środek lub na niego kichnął?

3) Według jakich kryteriów należy ustalić, że żywność jest w rozumieniu załącznika II rozdziału IX pkt 3 rozporządzenia WE nr 852/2004 zanieczyszczona w taki sposób, że byłoby nierozsądnie oczekiwać, iż zostanie w tym stanie skonsurowana? Czy należy tak uznać już w przypadku, gdy istnieje możliwość, że potencjalny kupujący dotknął oferowany środek lub na niego kichnął?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych; Dz.U. L 139, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 29 lipca 2010 r. — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(Sprawa C-382/10)

(2010/C 274/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Strona pozwana: Landeshauptmann von Wien

Pytania prejudycjalne

1) Według jakich kryteriów należy ustalić, że żywność jest niezdatna do spożycia przez ludzi w rozumieniu załącznika II rozdziału IX pkt 3 rozporządzenia WE nr 852/2004 (¹)? Czy należy tak uznać już w przypadku, gdy istnieje możliwość, że potencjalny kupujący dotknął oferowany środek lub na niego kichnął?

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-383/10)

(2010/C 274/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 56 i 63 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (odpowiednio dawnych art. 49 i 56 traktatu WE) oraz art. 36 i 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym w ten sposób, że ustanowiło i utrzymywało w mocy dyskryminacyjne zasady opodatkowania odsetek wypłacanych przez banki zagraniczne poprzez objęcie zwolnieniem podatkowym jedynie odsetek wypłacanych przez banki belgijskie;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.